

[Gert Petersen]

medansvar. Det har vi i kraft af vore forpligtelser over for NATO.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Der er to momenter i denne korte bemærkning. Det ene er: det er lige stærkt nok, at man beder folketinget om at tage stilling på grundlag af, hvad en journalist ved Reuters bureau har skrevet. Jeg vil nok sige, at skal der kastes klarhed og ikke tågeslør over noget, så er nogle af de sidste, man skal henvende sig til, vel nok journalister. Det er ikke dér, man skal hente den store klarhed.

Det næste er stadig væk: det fremgår af andre artikler i Information – som jeg også har den særhed at jeg læser – at det, der fremkalder uro og derfor giver baggrund for diskussion, er alt det, udenrigsministeren på fortrinlig vis redegjorde for: det rejser for NATO en række problemer, og derfor skal NATO naturligvis diskutere det. Det vil jeg vende tilbage til i min tale, men jeg må her sige, at det, der er påstået, ikke er, at Danmark skal være med til at drøfte det, for det vil jeg ikke bestride. Nej, der blev sagt accept og godkendelse af, at amerikanerne forsøger, og det er det, udenrigsministeren på udmærket vis allerede har tilbagevist: Danmark skal ikke acceptere, at nogen forsøger. Det er ikke det, det drejer sig om.

Formanden:

Jeg minder om, at det var fru Eva Møllers tale, der gav anledning til korte bemærkninger. De sidste korte bemærkninger i denne omgang. Først til hr. Gert Petersen.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Den er meget kort. Hr. Erhard Jakobsen sagde, at det er skrap, at vi skal drøfte tingene på grundlag af, hvad en tilfældig journalist skriver i Information. Så stiller jeg udenrigsministeren et ganske kort spørgsmål: er det rigtigt, eller er det forkert, hvad der står i Information i dag under overskriften: »NATO skal tage stilling til stjernekrigsprogram«? Er det rigtigt, eller er det forkert? Det må udenrigsministeren kunne svare på.

Ivar Hansen (V):

Man kan sige om debatten om røgslør eller ikke røgslør eller tågeslør, at hr. Albrecht har i hvert fald aldrig dækket sig bag noget tågeslør, hvad angår den sikkerhedspolitiske holdning og de sympatier, han nu har. Det er også helt i orden, det ved vi godt. Så meget om denne sag.

Vi kan vel sige, at drøftelserne i det særlige sikkerhedspolitiske udvalg, Knud Østergaard-udvalget, for en mødedags skyld er flyttet herved i folketingssalen, sådan at debatten foregår i fuld offentlighed. Som det allerede er sagt af fru Eva Møller fra det konservative folkeparti, er denne problemstilling sat på udvalgets dagsorden, og dér synes jeg den i høj grad hører hjemme. Der er mange løse ender, mange ubesvarede spørgsmål i den sag, vi skal drøfte her i dag, og det skal vi jo så, selv om jeg i og for sig godt kunne have foretrukket, at vi havde gjort hele dette spørgsmål til genstand for meget grundigere overvejelser i det særlige udvalg, før vi nåede frem til en debat i salen herom.

Nu er debatten altså rejst, men på baggrund af det, jeg her har sagt, skal jeg kun her i dag fremføre enkelte grundlæggende principielle synspunkter.

Det er klart, at vi fra dansk side må gøre, hvad der er muligt for at bidrage til at standse eller i hvert fald mindske våbenkapløbet mellem Øst og Vest. Ingen tvivl om det. Vi ved godt alle sammen, at et internationalt klima, som er præget af gensidig mistillid i første række mellem stormagterne, vil vanskeliggøre for ikke at sige umuliggøre alle gode og realistiske bestræbelser på dette område. Derfor er det vigtigt, at vi, også fra dansk side, er opmærksom på og støtter alle realistiske – jeg understreger: realistiske – muligheder for at fremme og udvikle de tilidskabende foranstaltninger i samarbejdet mellem vore NATO-partnere. Når jeg understreger udtrykket realistiske tilidskabende foranstaltninger, er det bl.a., fordi vi i løbet af de sidste par år her i folketinget har oplevet en række forslag, en række tiltag, som i høj grad har haft ensidighedens karakter.

I den forbindelse kan vi ikke nok understrege den betydning, vi tillægger det forhold, at Sovjet og USA har besluttet at genoptage nedrustningsforhandlingerne i Genève, som også har det væsentlige indhold og formål at opnå aftaler, som kan forhindre et våbenkapløb i rummet.